

Inleiding

'Dit is mijn man,' zei de vrouw toen ze wees naar de foto die aan de muur hing. Ze sprak alsof hij nog in leven was. 'We waren 55 jaar getrouwd. Nu hij er niet meer is, mis ik hem,' zo vervolgde ze. 'Soms voelt het alsof hij hier is en soms kan ik het gewoon niet geloven dat hij niet meer hier is. Ik zou willen, dat ik kon zijn waar hij is, want mijn leven is veranderd sinds zijn overlijden. Ik ben zo eenzaam, en ik weet niet wat er van mij zal worden.' Weduwen en weduwnaars die vandaag hier zijn, weten maar al te goed hoe dit voelt.

Het gevoel, de ervaring van het alleen-zijn of alleen gelaten zijn maakt je van binnen onrustig. Wij hebben dit in ons leven ervaren. Als onze geliefden ons verlaten vanwege vakantie, werk, studie, ook al is het maar voor even, voelen we ons toch verdrietig. We willen immers bij hen zijn en één familie blijven.

Christus Jezus had het Zijn discipelen al een hele poos voor Zijn afscheid verteld, dat Hij hen achter zou laten. Ze waren daar natuurlijk ontdaan over. Wat zou er van hen worden, zonder hun Meester en Heer? Wat zou hun leven als discipelen eruit zien zonder Hem? Ze hadden Hem daar vragen over gesteld. Simon Petrus vroeg: 'Waar gaat U heen, Heer?' 'Waarom kunnen we U niet volgen?' Ze vroegen Hem ook: 'Geeft U nú het Koningschap terug aan Israël?' Maar Christus deelde altijd uit en Hij beloofde hen, dat Hij met hen zou zijn. In het laatste hoofdstuk van Mattheüs vertelde Hij hen openlijk: 'Ik **ben** jullie, al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.' Hij zei dat tegen hen, niet in de toekomstige tijd, maar in de tegenwoordige tijd! **Ik ben met jullie alle dagen...**

Ze moeten verbijsterd gestaan hebben op die dag, in de buitenwijken van Jeruzalem, de dag dat Jezus Christus naar de hemel opvoer; Het moet heel wat voor die discipelen geweest zijn om hun Meester te zien, hun Heer, terwijl Hij hen achterliet! Was het echt zo, dat Hij hen verliet? Ze moeten zich hulpeloos gevoeld hebben, toen Hij van hen was opgevaren. Was dit nu het einde?

Onzekerheid vervult de wereld van degenen die leven zonder Christus.

Ze zouden het heerlijk gevonden hebben om op dat moment met Hem mee te gaan, maar dat kon niet... Ze moesten wachten in Jeruzalem op de belofte van de Heilige Geest. Het is tegen deze achtergrond, dat we vanmorgen lezen over de discipelen die in Jeruzalem aan het wachten zijn, tien dagen na de hemelvaart van Jezus.

En we zien en herkennen ongetwijfeld de tekortkomingen in ons geloof, want God heeft nooit Zijn kerk verlaten. God heeft nooit Zijn volk verlaten, gisteren, vandaag, en ook morgen niet. Gisteren waren er de profeten, Christus en de Heilige Geest. Vandaag zijn er de profeten, Christus en de Heilige Geest. Morgen zijn er de profeten, Christus en de Heilige Geest. Hij is de God die echt niet verandert! God is dezelfde, gisteren, vandaag en morgen.

Pinksteren en de vervulde belofte... de Heilige Geest komt!!

Deze dag was een speciale dag voor de mensen van toen. Ze vierden het eind van de oogst. Sommigen denken dat het alleen het einde was van de tarwe-oogst, anderen denken dat het om het einde van de totale oogst ging. Maar het was dus al een speciale dag. De mensen waren bij elkaar gekomen (zoals u ook al een goed ontbijt hebt gekregen vanmorgen, naar ik begreep). Toch was er nog meer aan de hand op deze dag. Er werd ook gevierd, dat God aan Israël de wet had gegeven. Deze dag had iets goddelijks, nog los van de viering van het eind van de oogst. We lezen dus dat de discipelen eensgezind bij elkaar waren op één plaats. Ze gingen niet weg om te vissen, zoals ze hadden gedaan na Jezus' kruisdood. Ze waren er allemaal, wachtend op de belofte die Christus had gegeven. Ze wisten niet op welke dag de Heilige Geest zou komen, en toch bleven ze wachten. Ze wachtten 'allen tezamen', 'eensgezind'. Als we dit woord 'eensgezind' analyseren, dan betekent dat: één van zin, verbonden in gemeenschap, in harmonie, enzovoorts. Alles werd gedaan alsof het door één persoon werd gedaan, één ziel, één mens.

Er waren geen onenigheden, geen ruzies. Ze hadden één doel, één streven. Dat is het beeld van de kerk van Christus. Ze bestaan uit vele leden, vele lichamen, maar ze vullen elkaar aan om één lichaam te vormen, het lichaam van Christus. De Heilige Geest voegt alle gelovigen samen tot één heilig lichaam.

Soms lezen we of horen we over christenen, zelfs christenen, die ruziën over allerlei aardse en menselijke dingen. Soms groeten christenen elkaar niet eens, zelfs al zitten ze in dezelfde kerk! Toch zijn christenen één verenigde familie. We vergeten soms zo snel onze roeping als christenen. We worden verteerd door onzekerheid en we hebben een wankelend geloof. De christelijke gemeenschap maakt de roeping en het doel van de kerk veel realistischer. Een kerk die gebouwd is op persoonlijke ambities, zal geen stand houden. In Afrika is het heel gewoon om te horen over *de kerk*

van Johane Marange, de kerk van die en die.
Meestal houden die kerken niet lang stand, gewoon omdat er geen eensgezindheid is, geleid door Christus Zelf.

Wat is uw eigen positie in de kerk vandaag? Bouwt u op, of breekt u af? Bent u verwachtingsvol, of houdt u de boel op? Bidt u, of speelt u spelletjes? Deze discipelen waren eensgezind aan het wachten. Christus zal zéker terugkomen, maar hoe verwacht u Zijn komst in deze **kerk**? In uw **gezin**? In **uzelf**? Hij komt met kracht!

De Bijbel zegt: 'En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen (talen) te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.'

Laten we even kijken naar waar deze mensen vandaan kwamen. De Bijbel zegt: 'Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel.' Daarna worden de plaatsen opgesomd waar de mensen vandaan kwamen. Er waren mensen uit Rome (Europa!), uit Cyrene, Egypte (Afrika!). Er waren mensen uit Frygië, Pamfylië, Pontus, Cappadocië, Mesopotamië, Medië, Elam, Kreta en zelfs Arabië enzovoorts. Het meest verbazingwekkende hier, is dat al deze volken hun eigen taal hadden. Waarschijnlijk hadden ze ook een gezamenlijke taal om te kunnen communiceren. Toen de Heilige Geest over hen kwam, spraken ze niet meer de gezamenlijke taal, maar ze spraken de verschillende talen van de mensen die naar Jeruzalem waren gekomen. De discipelen waren geen geleerde mensen, en ze waren in géén van deze plaatsen ooit geweest.

Een Nederlanders verraste me op onze bruiloft, door mij te groeten in mijn eigen taal. Ik was verrast!

God gaf Zijn goddelijke Woord aan alle mensen op aarde. God gaf Zijn Woord zonder een tolk erbij. Dit teken was niet zomaar een bijzonder gebeuren, het was een manifestatie van Christus! Hij had tegen Zijn discipelen gezegd: 'Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.' Om getuigen van Christus te zijn, heb je kracht nodig. Die kracht komt van de Heilige Geest.

De belofte is vervuld die werd gesproken door de profeet Joël: 'In die dagen zal Ik Mijn Geest uitstorten op alle vlees!' De belofte is vervuld die Christus gaf: 'Ik **ben** met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.'

God leidt Zijn kerk door Zijn heilige Woord. Hij gaf Israël de wet, die onderdeel was en is van Zijn grote verbond met de mensheid. Op deze manier konden mensen de aanwezigheid van God zien en ervaren, elke dag van hun leven. Precies op de dag dat de eerste gemeente bij elkaar was om te vieren dat God de wet had gegeven, precies toen gaf Gos Zijn kerk nog meer leiding en zekerheid.

Een kerk die niet geleid wordt door Christus, is niet **de** kerk van Christus, maar is gewoon wat anders. Christenen zijn speciale mensen. Wij weten in wie wij geloven. Waarom voelen we ons zo ellendig als we gezondigd hebben? Omdat de Heilige Geest ons zegt, dat we naar Hem terug moeten keren. Omdat Hij ernaar verlangt dat we weer op de goede weg wandelen. De Heilige Geest komt naar iedereen toe, en is er voor iedereen. Hij is in u, in jou! Hij is in mij. Hij is in hun, en Hij is in ons!! Hij gaf de discipelen de mogelijkheid om te spreken in andere talen. Broeders en zusters, God Zelf gaf de Heilige Geest aan de discipelen. De discipelen bestelden de Heilige Geest niet! De Heilige Geest is een geschenk van God. God gaf ons ook Zijn Zoon op die manier. God heeft u ook andere gaven gegeven, aven speciaal voor u, en alleen voor u, alleen voor jou! Geprezen zij Zijn naam!

Veel christenen blijven zichzelf de vraag stellen: 'Heb ik de Heilige Geest?' Ik denk dat je jezelf beter een andere vraag kunt stellen: 'Is de Heilige Geest in mij?' Je kunt nooit zelf de Heilige Geest naar je toe halen. Hij haalt jou naar Zich toe! Jij bezit Hem niet, maar Hij bezit jou! Ja... de Heilige Geest is in je, ook kun je geen andere talen spreken! Je kunt een fruitboom gemakkelijk herkennen aan zijn fruit. Wil je weten of de Heilige Geest in je woont? Kijk naar de vruchten in je leven! Daarom schrijft Paulus aan de Galaten (Gal. 5: 22-23): 'Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.' Zien we dit niet bij onze broeders en zusters in de kerk vandaag? Zien we het niet in u, in jou, terwijl je hier zit in de kerk, vanmorgen? Soms zijn we zo trots op onze gaven, alsof ze van onszelf zijn. Nee, ze komen van Hem! Wij zouden heel nederig moeten zijn, en God alle eer geven.

Op deze Pinksterdag heeft God Zijn kerk voorbereid op de tijd die zou komen. Door de uitstorting van de Heilige Geest begon er een nieuw tijdperk, een nieuwe bedeling. Vandaag de dag vinden we de kerk van Christus overal ter wereld. De Bijbel wordt vertaald en hele veel mensen kunnen het goede nieuws in hun eigen taal lezen. Is dat geen wonder? Veel zendelingen zijn uitgezworven over de wereld om aan velen het goede nieuws te prediken. We hebben zendelingen in Irak, waar de laatste tijd steeds minder christenen woonden. We hebben zendelingen in Afghanistan, waar het Amerikaanse leger pas nog

bijbels heeft verbrand. We hebben zendelingen die heel veel talen spreken. Het is echt zo, dat God onze moedertaal spreekt. Hij spreekt mijn taal en Hij spreekt de uwe. God spreekt Chinees en Hij spreekt Japans. Hij spreekt Xosa en Hij spreekt ook Portugees. Het begon allemaal op deze dag, toen God Zijn discipelen voorbereidde op hun uitdagende werk... Om getuigen te zijn, in Jeruzalem en tot het eind van de wereld. Vanmorgen herinnert God ons eraan, dat Hij ons toegerust heeft met een speciale gave. Zo vergeten we het niet! God wil ons vandaag nog meer voorbereiden. Vandaag werkt de Heilige Geest door u heen en Hij zal werken tot in eeuwigheid.

Dit is wat Jezus Christus vertelde over de Heilige Geest, in Johannes 16: 13: 'Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.' We moeten blijven bedenken, dat deze mensen, als ze spreken, het Woord van God spreken. 1 Korinthiërs 2: 13: 'Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken.'

De waarheid is nooit geaccepteerd, zelfs niet in Christus' tijd. En het is nu nog erger! Wat doen we er persoonlijk aan, om de waarheid hoog te houden in onze gezinnen en in ons leven? Onderdrukken wij de waarheid door onze manier van leven, of promoten we de waarheid juist? Blijf eraan denken: God heeft u de waarheid geopenbaard! Hij wil dat u die waarheid bekend maakt aan de wereld, beginnend in Capelle aan den IJssel, en dan in Zevenhuizen, in Rotterdam en tot aan de einden der aarde.

De Heilige Geest is gekomen, de Trooster van de wereld. De kerk heeft Geest-kracht gekregen, de kracht om te getuigen in de wereld. God geeft hoop waar geen hoop is. God heeft zekerheid waar geen zekerheid is.

Ongeloof

Op deze dag zien we aan de ene kant de heiligheid van God, aan de andere kant beseffen we hoe geniepig en dodelijk de duivel kan zijn. Wat er op deze dag gebeurde, zou zelfs de meest verstokte atheïst hebben kunnen overtuigen, om te geloven in het bestaan van God en in Zijn kracht. De mensenmenigte zag de vuurvlammen, ze hoorde de discipelen spreken in andere talen. Sommige mensen kwamen tot geloof en stonden verwonderd. Maar er waren ook andere mensen die niet geloofden. Wat is dat tragisch! De duivel is echt een geboren leugenaar. Deze mensen maakten de discipelen bespottelijk. Dat de discipelen in andere talen spraken, dat schreven ze toe aan het drinken van teveel wijn. Nou, als je door wijn te drinken in andere talen kon spreken, dan zou de hele wereld alle talen kunnen spreken! Hoe halen deze mensen het in hun hoofd om dit wonder van God zó te onteren?

Broeders en zusters, dit is helemaal niet verbazingwekkend. We kennen toch de streken van de duivel, we weten toch wat zijn missie is op aarde? Hij is al zo vanaf het begin! Dat is de reden dat Paulus de vruchten van het vlees opsomt. Want het vlees kan het Koninkrijk van God niet beërven.

De gaven van de duivel, dat zijn de werken van het vlees: hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke. De duivel is vandaag ook in de kerk, en we staan versteld als we horen wat christenen zoal doen.

In tijden, dat de duisternis de wereld bedekt, in tijden, dat onwaarheid de structuren van onze samenleving overwoekert, laat God ons toch nooit los! God verandert nooit!

De Heilige Geest is dezelfde Geest des HEREN die over de zeventig oudsten werd uitgestort, in de tijd van Mozes, en die oudsten begonnen te profeteren.

De Heilige Geest verandert onze identiteit. Ons oude IK verdwijnt en nieuwe persoonlijkheden komen tot leven. Soms horen en zien we mensen, van wie we nooit verwacht zouden hebben dat ze christen zouden kunnen zijn. Mensen die we als mens zouden kunnen veroordelen, maar als de Heilige Geest in hun leven komt, worden ze helemaal nieuw. Vanaf dit Pinksterfeest zullen de discipelen nooit meer dezelfde zijn. De kerk zal nooit meer hetzelfde zijn. We zien hoe duizenden mensen tot bekering komen. We zien hoe mensen hun bezittingen verkopen en ze uitdelen aan wie niets heeft. Als de Heilige Geest in ons komt, dan verdwijnen trots, egoïsme en arrogantie, en in plaats daarvan worden we vervuld met medeleven, passie en liefde. Als we de Heilige Geest vragen om in ons te komen, als we ons hart openen voor Hem die kijkt in de donkerste uithoeken van ons leven, als we ons naar Hem uitstrekken, dan zal ons leven anders worden en onze samenleving zal nooit meer dezelfde zijn. Je kunt al jaren in de kerk zitten en nog steeds het gevoel hebben dat je niet vol genoeg bent van de Heilige Geest. Dat is waar! We raken nooit helemaal vol van Hem, en we kunnen niet genoeg van de Geest krijgen. We hebben Hem elke dag nodig, elk moment van ons leven. Ik aarzel om Hem te vergelijken met geld, het is een hele rare vergelijking: we kunnen miljarden dollars hebben, maar het is nooit genoeg!

Pinksteren herinnert ons eraan, dat we zondaars zijn, maar dat God ons door de Heilige Geest terug wil hebben als Zijn kinderen. Pinksteren herinnert ons er ook aan, dat we niet alleen zijn. We zijn niet bang, maar God woont in ons in Zijn volheid. Pinksteren herinnert ons eraan, ook al zijn we zondaars en voelen we ons elke dag schuldig, dat de

Heilige Geest ons troost geeft. Want de Geest verzekert ons dat Christus terugkomt. Niets kan ons zo troosten als dit: dat je weet dat God voor je zorgt. Je kunt geen betere troost vinden dan vooral dit ene: dat Christus terug zal komen.

Broeders en zusters, de Heilige Geest geeft de overwinning over verleidingen, over besluiteloosheid, over zwakheid, over onzekerheid.

Het is de Heilige Geest, de Geest van de HERE, die leven geeft, een nieuw leven. Ja, de Heilige Geest geeft een nieuw leven! De dorre doodsbeenderen die de profeet Ezechiël verspreid zag liggen in een dal, kwamen tot leven. Het leek erop dat ze nooit tot leven zouden komen. God gaf Ezechiël opdracht om te profeteren. De Bijbel zegt dat de beenderen samengevoegd werden, maar dat er geen leven in was. Opnieuw profeteerde Ezechiël, toen werden de beenderen vervuld met de Geest en ze kwamen tot leven. Het was een groot leger. In dat bijbelgedeelte zegt God tegen Ezechiël: 'Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de HERE, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des HEREN', Ezechiël 37: 14.

Als wij hopeloos zijn, geeft de Geest ons hoop. Als wij ervan overtuigd zijn dat we geestelijk dood zijn, geeft Hij ons eeuwig leven. Daarom zegt Christus het: 'Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.' In de Heilige Geest worden wij onsterfelijk, ook al zijn we sterfelijk. De Geest laat ons opstaan, samen met Christus, uit dit zondige leven in het heerlijke eeuwige leven. We zijn geen stervende kerk maar een levende kerk in Christus, door de Heilige Geest.

Over de Heilige Geest zegt Christus in Johannes 16: 8: 'En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde...'

Vaak lezen we in de Bijbel: 'Ik heb tegen de HERE gezondigd.' Wie zal ik noemen? Saul? Of David? Of Bileam, of Achan, of Simon Petrus of de verloren zoon uit de gelijkenis? Mensen in de Bijbel die God vreesden, maar ze hebben één rode draad in hun leven gemeen: ze zondigden tegen God en de Geest overtuigde hen en zij keerden terug naar de HERE.

Op deze Pinksterdag lezen we in Handelingen 2: 37: 'Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?'

Hoe vaak zondigen wij niet, ook al zijn we christen? Hoe vaak roepen we het niet uit tot God, om onze zonden te vergeven? Soms beloven we nooit meer te zondigen, maar we worden juist slechter! Een dwaas zei ooit eens: 'Ach, dat is toch Gods werk, zonden vergeven...' NEE! Het is Gods oneindige liefde, dat Hij ons vergeeft. Ik heb ooit gezegd dat de grootste zondaren de christenen zelf zijn. Maar de Heilige Geest roept ons terug, naar Hem toe. Hij wijst ons op onze zonden, wij gaan terug naar God en smeken Hem om onze zonden te vergeven. We geven ons IK aan Hem over en storten ons innerlijk voor Hem uit. We voelen als het ware een innerlijke genezing in onze ziel, ons hart, onze gedachten. Dat maakt ons anders dan mensen zonder goddelijke overtuiging. Broeders en zusters, als u

vandaag, op deze speciale dag, voelt hoe u wordt overtuigd van zonde, dan weten we samen dat de Heilige Geest hier bij ons is. Hij is in u en jou en Hij is in mij, Niemand wil zijn zoals koning Saul: God nam de Heilige Geest van hem weg en gaf hem er een boze geest voor terug.

Gemeente van Jezus Christus, de Heilige Geest is daar met hen, de Heilige Geest is met Zijn kerk. Wij zijn niet eenzaam, we zijn niet in twijfel. Ons geloof vertelt ons dat hij, de Heilige Geest, in ons woont. In het begin vertelde ik, dat een weduwe zo graag haar man terug wilde hebben, om altijd bij haar te zijn. Ze was bang, en in verwarring, en eenzaam. Maar dat geldt niet voor ons! De Heilige Geest is hier met ons, Hij is onze zekerheid. Als we de Heilige Geest niet hebben, lijken we op patiënten aan een beademingsmachine. Zo iemand moet altijd aan de zuurstof, anders overleeft hij of zij het niet. De Heilige Geest houdt de hartslag van ons geloof in stand. Laten we ons in Hem verheugen. In het geloof zijn we overwinnaars, nu en voor eeuwig.

Luistert u naar dit gedicht van Robert Herrick, en zeg het maar na, diep in uw hart,

*In het uur van mijn wanhoop,
als verleidingen me neerdrukken,
en als ik mijn zonden belijd,
goede Geest, geef me troost!*

*Als ik in mijn bed lig,
met pijn in mijn hart en in mijn hoofd,
en heen en were geslingerd door twijfels,
goede Geest, geef me troost!*

*U maakt van mij Uw woonplaats,
U leidt mij in alle waarheid,
zalf mijn leven om U te dienen,
neem weg de zonden van mijn jeugd.*

*Stroom in mij en maak me vol,
Uw liefde kan ik niet ontkennen.
U doorzoekt mij en kent mijn gedachten,
U getuigt van Christus.*

*U onderwijst mij hoe ik me elke dag moet gedragen
en hoe ik de heilige keuze moet maken,
mijn Brood des levens, stroom door mij heen,
U bent de stille stem in mij.*

*U kent mij beter dan ik mijzelf ken
en U leidt mij bij de hand,
U geeft mij raad op mijn levensweg
en helpt mij om te begrijpen.*

Amen.

